

Dat er dus altijd genoeg zou zijn
Ruim genoeg bloemen, geuren in overvloed
Geen boompje , maar bomen, of een flink bos
Zodat je kan plukken, armen vol
En het is niet erg, het mag, het is goed

En dat er dus altijd ook ruimte zou zijn
Een plek waar jij, elke dag opnieuw
De eerste, de enige bent
Waar ze niet op je letten, je niet eens kunnen zien
Niet zeggen wat wel en wat niet,
Hoe laat terug en dat hele gedoe

Dat er maar altijd genoeg tijd zou zijn
Om naar vogels te kijken en zij naar jou
Tijd voor de geur van warme hei en warm zand
Misschien eindelijk de Wielewaal zien

Vooraf, zeker weten, dat er genoeg vertrouwen zou zijn
Zodat je mag verstoppen en even kwijt mag zijn
Het ijs kapot slaan om te zien hoe dik het is
Ook onrijpe appels proberen

Ik denk dat we een grote speelplek nodig hebben
Zullen we het anders maar omdraaien ?
Maken we van die omheinde plekken een mooi reservaat
En van de rest van de wereld een plek voor vrij spel